

நம்பிக்கை

நம்பிக்கை

"மார்த்தாள் இயேசுவை நோக்கி:
ஆண்டவரே, நீர் இங்கே இருந்திருந்தால்
என் சகோதரன் இறந்திருக்க மாட்டான்"
என்றாள். தன் சகோதரன் லாசரு
இறந்தபோது மார்த்தாள் இயேசுவிடம்
சொன்ன வார்த்தைகள் இவை. தங்கள்
அன்புக்குரியவர்கள் மரணத்தில்
அவர்களிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டபோது
மில்லியன் கணக்கான மக்கள்
அனுபவிக்கும் அந்த மனமுடைந்த வருத்த
உணர்வை அவை வெளிப்படுத்துகின்றன.
அந்த நேரத்தில் மனதில் பல எண்ணங்கள்
ஓடுகின்றன - நாம் இதைச் செய்திருந்தால்,
அல்லது அதைச் செய்திருந்தால்; அல்லது
வேறு ஒரு மருத்துவரை
அழைத்திருந்தால். பயணம் செய்யும்
போது ஏற்பட்ட விபத்தின் விளைவாக
மரணம் ஏற்பட்டிருந்தால், நம்
அன்புக்குரியவர் மட்டும் அந்தப்
பயணத்தில் சென்றிருக்காவிட்டால், இது
நடந்திருக்காது என்று நாம் கூறலாம்.
மார்த்தாவின் விஷயத்தில், இயேசு

இல்லாததுதான் தன் சகோதரனின் மரணத்திற்கு வழிவகுத்தது என்று அவள் நினைத்தாள், எனவே அவள் அவரைக் குறை கூற முனைந்தாள்.

மார்த்தாவின் இந்தக் கருத்தைப் பலர் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளனர், ஏனெனில், தங்கள் அன்புக்குரியவரின் மரணத்திற்கு ஏதோ ஒரு வகையில் கர்த்தர் பொறுப்பு என்று அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள், அல்லது அவர் அந்த சோகம் நிகழாமல் தடுத்திருக்க முடியும். எனவே அவர்கள், ஏன் என்று விசாரிக்கிறார்கள்? ஏதோ ஒரு வகையில் அவர்கள் கடவுளுக்குப் பிடிக்காத ஒன்றைச் செய்திருக்க வேண்டும், அல்லது இறந்தவர் தவறு செய்ததற்காக குறிப்பாகத் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று அவர்கள் கற்பனை செய்கிறார்கள். பின்னர் ஒருவேளை நடுக்கத்துடன், இது உண்மையாக இருந்தால், இறந்தவரின் நிலை இப்போது என்ன? அவர் மரணத்தை விட மோசமான ஒன்றை அனுபவிக்கிறாரா?

மரணம் வீட்டிற்கு வரும்போது பலரைத் தாக்கும் எண்ணங்களுடன் கலந்து, கல்லறைக்கு அப்பால் என்ன இருக்கிறது என்பது பொதுவாக பதிலளிக்கப்படாத கேள்வி. நம் அன்புக்குரியவர்களை மீண்டும் எப்போதாவது பார்ப்போமா? அவர்கள் இப்போது மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்களா, ஒரு நாள் அவர்களின் மகிழ்ச்சியில் நாமும் அவர்களுடன் சேருவோமா? நமது துக்கத்திலிருந்து எழும் இந்த துயரமான கேள்விகள் அனைத்திற்கும் திட்டவட்டமான பதில்களுக்காக நம் இதயங்கள் ஏங்குகின்றன. இந்தக் கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்க முடியும், ஏனென்றால் பதில்கள் கடவுளின் வார்த்தையில் காணப்படுகின்றன.

எப்படியும் மக்கள் ஏன் இறக்கிறார்கள்? மக்கள் வயதாகி இறப்பது இயற்கையானது என்று பலர் பதிலளிக்க விரும்புவார்கள்; ஆனால் அந்த பதிலின் பலவீனம் என்னவென்றால், மில்லியன் கணக்கானவர்கள் வயதாகுவதற்கு முன்பே இறக்கிறார்கள். கொடூரமான அறுவடை செய்பவர் மரணம் நபர்களை மதிக்காது,

ஏனென்றால் அது இளைஞர்களையும்
முதியவர்களையும், துறவியையும்
பாவியையும் கூட தாக்குகிறது. ஒரு
குழந்தையாக இருந்தாலும் சரி, வயதான
பெற்றோராக இருந்தாலும் சரி, அந்த
அதிர்ச்சி சமமாக பெரியது. நாம்
மரணத்திற்கு ஒருபோதும் தயாராக
இல்லை, இந்த அரக்கனுடன்
ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் அனுபவம்
பெற்ற பிறகும், மனித இனம் அவனது
வருகைகளுக்குப் பழகவில்லை - அவை
எப்போதும் விரும்பத்தகாத
ஆச்சரியமாகவே வருகின்றன.
உண்மையில், "இயற்கை மரணம்" என்று
எதுவும் இல்லை, ஏனெனில் மரணம்
எப்போதும் இயற்கைக்கு மாறானது
மற்றும் தேவையற்றது.

மனிதர்கள் பாவத்தினால் இறக்கிறார்கள்
என்று பைபிள் விளக்குகிறது - மரணத்தால்
தாக்கப்பட்ட ஒவ்வொருவரின் தனிப்பட்ட
பாவம் அல்ல, ஆனால் ஆதி பாவம், நமது
முதல் பெற்றோரின் பாவம். அவற்றின்
மூலம், அப்போஸ்தலன் விளக்குகிறார்,
"பாவம் உலகத்தில் நுழைந்தது,
பாவத்தினால் மரணம் வந்தது." (ரோமர்

5:12). பரம்பரை மூலம் நாம் அனைவரும் இறக்கும் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மரணம் நம் வீடுகளுக்குள் வரும்போது இதை நினைவில் கொள்வது நல்லது, ஏனென்றால் இந்த துயர அனுபவம் நமது ஆர்வமின்மை அல்லது கவனிப்பின்மையால் அல்ல, மேலும் அது இறந்தவர் அல்லது மீதமுள்ள உறவினர்கள் மீது ஒரு சிறப்பு தண்டனை அல்ல என்பதை உணர இது உதவுகிறது. "ஆதாமில் அனைவரும் இறக்கிறார்கள்" என்ற பைபிள் கூற்றின் காரணமாக நம் அன்புக்குரியவர்கள் இறக்கிறார்கள். மேலும், ஆதாமில் உள்ள அனைவரும் மரிப்பதைப் போலவே, "கிறிஸ்துவில் அனைவரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள்" என்ற கடவுளுடைய வார்த்தையின் அற்புதமான வாக்குறுதியில் நாம் ஆறுதல் பெறலாம். 1 கொரிந்தியர் 15:22

நிம்மதியாகத் தூங்குதல்

இயேசுவின் நாட்களுக்கும் பெத்தானியாவில் உள்ள அந்த அன்பான குடும்பமான மரியாள், மார்த்தாள் மற்றும் லாசருவுக்கும் திரும்பிச் செல்லும்போது,

நாம் சில அறிவூட்டும் மற்றும் ஊக்கமளிக்கும் எண்ணங்களைச் சேகரிக்க முடிகிறது. இயேசு இந்தக் குடும்பத்தின் ஒரு சிறப்பு நண்பராகத் தெரிகிறது, லாசரு நோய்வாய்ப்பட்டபோது, அதைப் பற்றி அறிந்தவுடன் இயேசு அவர்களுக்கு உதவுவார் என்பதை அவர்கள் ஒரு சாதாரணமாகக் கருதினர். அந்த நேரத்தில் இயேசுவின் வேலை அவரை பெத்தானியாவிலிருந்து சிறிது தூரத்தில் கொண்டு சென்றிருந்தது, ஆனால் இரண்டு சகோதரிகளும் அவருக்கு ஒரு செய்தியை அனுப்பினர், அதில் "ஆண்டவரே, உமது அன்புக்குரியவர் நோயுற்றிருக்கிறார்" என்று கூறப்பட்டது. யோவான் 11:3

இயேசு இந்தச் செய்தியைப் பெற்றார், ஆனால் இரண்டு நாட்கள் அதைப் பற்றி எதுவும் செய்யவில்லை. இறுதியாக, அவர் தனது சீடர்களிடம், "நம் நண்பன் லாசரு தூங்கிவிட்டான்; ஆனால் நான் அவனை எழுப்ப அங்கு செல்கிறேன்" என்று கூறினார். (யோவான் 11:11). இந்த அறிவிப்பு அவரது சீடர்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. லாசரு மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டிருப்பதை அவர்களும்

கேள்விப்பட்டிருந்தனர். இயேசு தான் பெற்ற செய்தியைப் பற்றி அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் இப்போது அவர் தூங்கிக் கொண்டிருந்தால், எஜமான் ஏன் அவரை எழுப்ப விரும்புகிறார் என்பதை அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இது அவரது தவறான தீர்ப்பு என்று அவர்கள் நினைத்திருக்கலாம், எனவே அவர்கள் அவரிடம், "ஆண்டவரே, அவர் தூங்கினால், அவர் குணமடைவார்" என்று சொன்னார்கள். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தூக்கத்தில் அமைதியாக ஓய்வெடுக்கும் ஒரு நோயாளியை எழுப்புவது ஒரு பெரிய தவறு என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள் - அவர் தொடர்ந்து தூங்குவது மிகவும் நல்லது.

ஆனால் இயேசு என்ன சொன்னார் என்பது அவர்களுக்குப் புரியவில்லை. "ஆனால் இயேசு அவருடைய மரணத்தைப் பற்றிப் பேசினார்," என்று பதிவு நமக்குச் சொல்கிறது. (யோவான் 11:13). லாசரு தூங்கிக் கொண்டிருப்பதைக் குறித்து சீடர்கள் தவறாகப் புரிந்துகொண்டதைக் கண்டு, அவர் அவர்களிடம், "லாசரு

இறந்துவிட்டான்" என்று
 வெளிப்படையாகக் கூறினார். (யோவான்
 11:14). இங்கே எஜமானரின் சொந்த
 உதடுகளிலிருந்து மரணத்தைப் பற்றிய
 மிகவும் சுவாரஸ்யமான, அதே நேரத்தில்
 ஆறுதலளிக்கும் கண்ணோட்டம் நமக்குக்
 கிடைக்கிறது. இது ஒரு தூக்கத்தைப்
 போன்றது, அதாவது இறந்தவர்கள்
 ஓய்வில் இருக்கிறார்கள், அறியாமலேயே,
 கர்த்தர் அவர்களை தூக்கத்திலிருந்து
 எழுப்பும் நேரம் வரும் வரை
 காத்திருக்கிறார்கள் - மரணத்தின் தூக்கம்.
 இவ்வாறு தூக்கம் என்பது மரணத்தின்
 அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவும்
 வேதப்பூர்வ எடுத்துக்காட்டுகளில்
 ஒன்றாகும்.

தூக்கத்தின் இரண்டு முக்கிய பண்புகள்
 உள்ளன. ஒன்று, தூங்கிக்
 கொண்டிருப்பவர்கள் மயக்கத்தில்
 உள்ளனர். தங்களைச் சுற்றியுள்ள உலகில்
 என்ன நடக்கிறது என்பது அவர்களுக்குத்
 தெரியாது. அவர்கள் தூக்கமோ
 மகிழ்ச்சியோ இல்லை. அவர்களுக்கு எந்த
 கவலையும் இல்லை, மகிழ்ச்சியின்
 சிலிர்ப்பும் இல்லை. அவர்களுக்கு பசியோ

தாகமோ இல்லை. இந்த நிலையைப் பற்றி வேதம் அறிவிக்கிறது, “உயிரோடிருக்கிறவர்கள் தாங்கள் மரிப்பதை அறிவார்கள், மரித்தவர்கள் ஒன்றும் அறியார்கள்.” பிரசங்கி 9:5

தூக்கத்தின் மற்றொரு சிறப்பியல்பு உள்ளது, இது மரணத்தின் ஒரு உதாரணமாக நாம் அதை நினைக்கும்போது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அது ஒரு விழிப்புணர்வின் எதிர்பார்ப்பு. தாய் தன் அன்பான குழந்தையை இரவு முழுவதும் தன் தொட்டிலில் வைத்து, அதற்கு ஒரு இனிமையான தாலாட்டுப் பாடுகிறாள், அதன் கண்கள் தூக்கத்தில் மூடும் வரை, அதன் சிறிய மூளை மறதியின் தேசத்திற்குள் நுழையும் வரை. குழந்தை இப்போது மயக்கத்தில் உள்ளது, மேலும் தாய் அமைதியாக அறையிலிருந்து வெளியேறி, தன் அன்பான அன்பில் மகிழ்ச்சியடைகிறாள், மறுநாள் காலையில் தன் குழந்தையின் மகிழ்ச்சியான முனகல்களைக் கேட்கும் எதிர்பார்ப்பில் மகிழ்ச்சியடைகிறாள். கண்ணீர் இல்லை, வேதனையான இதயம் இல்லை, தனிமை இல்லை; ஏனென்றால்

குழந்தை வெறுமனே தூங்கிக்
கொண்டிருக்கிறது, காலையில் அது
மீண்டும் வீட்டை ஊடுருவி அதன்
பிரகாசத்துடன் விழித்திருக்கும்.

இறந்த ஒரு இளம் பெண்ணைப் பற்றி,
இயேசு கூறினார், "சிறுமி இறக்கவில்லை,
தூங்குகிறாள்." (மத்தேயு 9:24). மீண்டும்,
லாசருவின் விஷயத்தைப் போலவே,
இயேசு மரணத்தை வெறும் தூக்கம் - ஒரு
தூக்கம் என்று குறிப்பிட்டார், ஏனென்றால்
கிறிஸ்துவின் மூலம் கடவுள் ஜீவனை
வழங்குவதன் பார்வையில், பூமியின் புதிய
நாளின் காலையில், விரைவில் விடியும்
கிறிஸ்துவின் ஆட்சி நாளில் ஒரு
விழிப்புணர்வு இருக்க வேண்டும். இயேசு
தம் சீடர்களிடம், "நம்முடைய சிநேகித
லாசரு நித்திரையடைந்திருக்கிறான்;
ஆனால் நான் அவனை எழுப்ப அங்கே
போகிறேன்" என்று கூறினார். (யோவான்
11:11). இயேசு லாசருவை மரண
நித்திரையிலிருந்து எழுப்ப எண்ணினார்,
பின்னர் அவர் தனது நோக்கத்தை
நிறைவேற்றினார், இது லாசருவின்
சகோதரிகளுக்கும் அவரை நேசித்த
அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

மீண்டும் வாழ

சீடர்களிடம் தனது நோக்கங்களை அறிவித்த பிறகு, இயேசு பெத்தானியாவுக்கு, தனது நண்பர்களான மார்த்தா மற்றும் மரியாளின் வீட்டிற்குச் சென்றார். அவர் அவர்களின் வீட்டை நெருங்கும்போது மார்த்தா அவரைச் சந்தித்தார், அவளுடைய சகோதரர் இன்னும் உயிருடன் இருக்கும்போது வராததற்காக அவரை மெதுவாகத் திட்டினார். பின்னர் இயேசு அவளுக்கு ஒரு குறிப்பிடத்தக்க கூற்றைச் செய்தார் - பல நூற்றாண்டுகளாக எதிரொலிக்கும் வார்த்தைகள், அவர்களின் அற்புதமான எளிமையைப் புரிந்துகொண்டு ஒரு நாள் அவை நிறைவேறும் என்று நம்பும் ஆயிரக்கணக்கான துக்கப்படுபவர்களுக்கு ஆறுதல் அளித்தன. அவர், "உன் சகோதரன் மீண்டும் எழுந்திருப்பான்" என்றார். யோவான் 11:23

இறந்த அனைவருக்கும் பைபிளின் மிகப்பெரிய நம்பிக்கை இங்கே - அவர்கள் மீண்டும் உயிர் பெறுவார்கள். ஆனால் "மீண்டும்" என்ற வார்த்தையை நாம்

கவனிக்காமல் விடக்கூடாது. இயேசு மார்த்தாளிடம், "அழாதே, உன் சகோதரன் உண்மையில் இறக்கவில்லை" என்று சொல்லவில்லை. அவன் இறந்துவிட்டான்! இயேசு தனது சீடர்களிடம், "லாசரு இறந்துவிட்டான்" என்று வெளிப்படையாகச் சொல்லியிருந்தார், மேலும் மார்த்தாளுடனான உரையாடலில் அவர் இந்த உண்மையை முரண்பட மாட்டார் என்று நாம் உறுதியாக நம்பலாம்; எனவே அவளுக்கு அவர் அளித்த ஆறுதல் செய்தி என்னவென்றால், அவளுடைய சகோதரன் மீண்டும் வாழ வேண்டும், இறந்தவர் மீண்டும் உயிர் பெறுவார் என்பதே.

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு, தீர்க்கதரிசி யோபு, "யாராவது இறந்தால், அவர்கள் மீண்டும் உயிர் பெறுவார்களா?" என்று கேட்டார் (யோபு 14:14). யோபு இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கும் சரியான முறையைக் கவனிப்பது முக்கியம். "ஒரு மனிதன் இறந்தால், அவன் உண்மையில் இறந்துவிட்டானா?" அல்லது "உடல் இறந்த பிறகும் மனிதனைப் பற்றி உயிருடன் இருக்கும் ஏதாவது இருக்கிறதா?" என்று

அவர் கேட்பதில்லை. மரணம் ஒரு உண்மை, ஒரு கொடூரமான துயரமான உண்மை என்பதை யோபு அறிந்திருந்தார். மரணம் என்பது பாவத்திற்கான தண்டனை என்றும், மனிதகுலம் முழுவதும் பாவிகளாக இருந்ததால், அனைவரும் இறந்து கொண்டிருந்தனர் என்றும் அவருக்குத் தெரியும். யோபு அறிய விரும்பியது என்னவென்றால், இறந்தவர்கள் மீண்டும் உயிர் பெறுவார்களா - அவர் "மீண்டும் உயிர் பெறுவாரா"? யோபுவுக்காகவும், மார்த்தாவுக்காகவும், "உன் சகோதரன் மீண்டும் உயிர்த்தெழுவான்" என்ற அவரது வார்த்தைகளின் எளிய உண்மைத்தன்மையை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக உள்ள அனைவருக்கும் இயேசு இந்தக் கேள்விக்கு பதிலளித்தார்.

எதிர்காலத்தில் இறந்தவர்கள் மீண்டும் உயிர் பெற வேண்டும் என்பது மார்த்தாவுக்குப் புதிய யோசனையாக இருக்கவில்லை, ஏனெனில் இந்த ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நம்பிக்கையை நிலைநிறுத்தும் பழைய ஏற்பாட்டு வாக்குறுதிகளை அவள் நம்பினாள். "ஒரு

மனிதன் இறந்தால், அவன் மீண்டும் உயிர் பெறுவானா?" என்று விசாரித்த பிறகு, தீர்க்கதரிசி யோபு பதிலைக் கண்டுபிடித்து, தனது சொந்த நம்பிக்கையைப் பற்றி வெளிப்படுத்தினார், "என் கடின உழைப்பின் எல்லா நாட்களிலும் நான் (மரணத்தில்) என் புதுப்பித்தல் வருவதற்காகக் காத்திருப்பேன். நீங்கள் கூப்பிடுவீர்கள், நான் உங்களுக்கு பதிலளிப்பேன்; உங்கள் கைகள் உருவாக்கிய உயிரினத்திற்காக நீங்கள் ஏங்குவீர்கள்." யோபு 14:14,15

“கடைசி நாள்”

இயேசு பிறந்த நேரத்தில் ஏரோதின் ஆணையால் கொல்லப்பட்ட குழந்தைகளின் இறுதி விதியின் நம்பிக்கையைப் பற்றிய ஒரு தீர்க்கதரிசனத்தில், தீர்க்கதரிசனத்தில் ராகேல் என்று குறிப்பிடப்படும் அழுகிற தாய்மார்களிடம் கர்த்தர் கூறுகிறார், “அழாதபடி உங்கள் சத்தத்தையும், கண்ணீர் வராதபடி உங்கள் கண்களையும் அடக்குங்கள், ஏனென்றால் உங்கள் வேலைக்கு வெகுமதி கிடைக்கும்,” ... “அவர்கள் எதிரியின் தேசத்திலிருந்து

திரும்பி வருவார்கள். எனவே உங்கள் சந்ததியினருக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது” என்று கர்த்தர் அறிவிக்கிறார். எரேமியா 31:16,17

இறந்தவர்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் முதியவர்கள் உயிர்த்தெழுப்பப்படும் வரவிருக்கும் காலத்தை விசுவாசிகளுக்கு உறுதியளிக்கும் இந்த அற்புதமான வாக்குறுதிகளை மார்த்தாள் அறிந்திருக்கலாம். மேலும், இயேசு அவர்களின் வீட்டிற்கு அடிக்கடி வந்திருந்தார், மேலும் அவர் ஏவப்பட்ட உதடுகளிலிருந்து வந்த அற்புதமான வாழ்க்கை வார்த்தைகளை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி கேட்டிருப்பார். எனவே, “உன் சகோதரன் உயிர்த்தெழுவான்” என்று இயேசு அவளிடம் சொன்னபோது, அவள், “கடைசி நாளில் உயிர்த்தெழுதலில் அவர் மீண்டும் உயிர்த்தெழுவார் என்று எனக்குத் தெரியும்” என்று பதிலளித்தாள். (யோவான் 11:24). ஆம், இறந்த அனைவரும் “மீண்டும் எழுந்திருப்பார்கள்” என்றும், அவர்கள் மரணத்தின் தூக்கத்திலிருந்து விழித்தெழுவார்கள் என்றும் அவள் அறிந்திருந்தாள் - ஏனென்றால் இதுதான்

எல்லா மக்களுக்கும் கடவுளின் திட்டம் என்பதை அவள் அறிந்திருந்தாள்.

"கடைசி நாள்" என்று மார்த்தாள் என்ன சொன்னாள்? பாவத்திலிருந்தும் மரணத்திலிருந்தும் மனித இனத்தின் இரட்சிப்பு மற்றும் மீட்பிற்கான கடவுளின் திட்டம் பைபிளில் "நாட்கள்" என்று அழைக்கப்படும் காலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நாட்களில், இந்த காலகட்டங்களின் கடைசிக் காலத்தில், தெய்வீக மீட்புத் திட்டம் அதன் நிறைவை அடையும். கடவுளின் திட்டத்தில் "கடைசி நாள்" என்பது ஆயிரம் ஆண்டுகள் நீளம் கொண்டது - கிறிஸ்துவின் ஆட்சியின் ஆயிரம் ஆண்டுகள்.

இந்தக் காலம் "பகல்" என்று பேசப்படுவது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது, ஏனென்றால் அது அதற்கு முந்தைய ஆறாயிரம் ஆண்டுகால மனித அனுபவத்திற்கு முரணானது, இது வேதவசனங்களில் இருளின் காலம், துக்கம் மற்றும் மரணத்தின் இரவு என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. பாவமும் துன்பமும் நிறைந்த இந்த இருண்ட இரவையும்,

அதைத் தொடர்ந்து வரும் மகிழ்ச்சியின் காலையையும் பற்றி, சங்கீதக்காரன் எழுதினார், "அவருடைய கோபம் ஒரு நிமிஷம்தான், அவருடைய கிருபையோ வாழ்நாள் முழுவதும் நீடிக்கும்! இரவு முழுவதும் அழுகை நீடித்தாலும், காலையில் மகிழ்ச்சி வரும்." சங்கீதம் 30:5.

தாவீது கடவுளின் "கோபம்" பற்றிப் பேசினாலும், அவர் பழிவாங்கும் குணம் கொண்டவராகவோ அல்லது அவரது படைப்புகளின் துன்பத்தில் மகிழ்ச்சி அடைபவராகவோ நாம் நினைக்கக்கூடாது. அவரது கோபம் என்றென்றும் ஒரு அக்கினி நரகத்தில் துன்மார்க்கரை வேதனைப்படுத்துவதிலும் வெளிப்படுத்தப்படாது; ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு "சுத்திகரிப்பு ஸ்தலத்திலும்" வெளிப்படுத்தப்படாது. புதிய ஏற்பாடு கடவுளின் "கோபம்" பற்றி நமக்குச் சொல்கிறது, மேலும் இப்போதும் அது எல்லா அநீதிக்கும் எதிராக பரலோகத்திலிருந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை விளக்குகிறது. (ரோமர் 1:18). முழு மனித இனத்தின் மீதும் அமல்படுத்தப்படும் மரண

தண்டனையில் கடவுளின் கோபம்
வெளிப்படுத்தப்படுகிறது - "ஆதாமில்
அனைவரும் இறக்கிறார்கள்." 1
கொரிந்தியர் 15:22

கடவுளின் தயவில் ஜீவன் இருக்கிறது
என்று சங்கீதக்காரன் அறிவிக்கிறார்.
(சங்கீதம் 30:5). இங்கே கடவுளின் தயவை
அவரது கோபத்துடன் ஒப்பிடுகிறோம்.
நமது முதல் பெற்றோர் கடவுளின்
சட்டத்தை மீறியபோது அவர்
அவர்களிடமிருந்து தனது தயவை
விலக்கிக் கொண்டார். அவருடைய
தயவின்றி அவர்களால் தொடர்ந்து வாழ
முடியாது, எனவே "நீ பூமிக்குத் திரும்பு,
அதிலிருந்து எடுக்கப்பட்டாய்;
மண்ணாயிருக்கிறாய், மண்ணுக்குத்
திரும்புவாய்" என்ற வாக்கியம் தானாகவே
செயல்படத் தொடங்கியது - அவர்கள்
இறக்கத் தொடங்கினர். ஆதியாகமம் 3:19

அன்றிலிருந்து மனித இனம் தொடர்ந்து
இறந்து கொண்டிருக்கிறது. கடவுள்
தம்முடைய தயவின் சூரிய ஒளியை
விலக்கிக் கொண்டபோது, மனித இனத்தின்
மீது ஒரு "இருள்" குடியேறியது - இறக்கும்

செயல்முறையுடன் தொடர்புடைய அனைத்து வலிகள் மற்றும் வலிகளிலும் அது மிகவும் அடர்த்தியான இருள் உணரப்பட்டது. பாவத்துடனும் அதன் விளைவுடனும் உலகத்தின் அனுபவத்தின் இந்த "இரவு" உண்மையில் அழகையின் ஒன்றாகவே இருந்து வருகிறது. ஆனால் அது என்றென்றும் நீடிக்காது! இது ஒரு நீண்ட மற்றும் மந்தமான இரவாக இருந்து வருகிறது, ஆனால் காலை வருகிறது, காலை வரும்போது வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட மகிழ்ச்சியும் வரும் - மரணம் அதன் பாதிக்கப்பட்டவர்களைத் தாக்குவதை நிறுத்தும்போது எல்லையற்ற மகிழ்ச்சி, மேலும் இறந்தவர்கள் தெய்வீக சக்தியால் மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள். "உன் சகோதரன் மீண்டும் எழுந்திருப்பான்" என்று இயேசு மார்த்தாளிடம் சொன்னபோது, அவளுடைய மனம் இயல்பாகவே வாழ்க்கையின் ஆசீர்வாதங்கள் அனைவரின் மீதும் பொழியும் புதிய நாளில் அனைத்து மனிதகுலத்திற்கும் வரவிருக்கும் மகிழ்ச்சியின் அற்புதமான படத்தை கற்பனை செய்தது, எனவே அவள் பதிலளித்தாள், "கடைசி நாளில்

உயிர்த்தெழுதலில் அவர் மீண்டும் எழுந்திருப்பார் என்று எனக்குத் தெரியும்." மார்த்தாள் சொன்னதன் உண்மைத்தன்மையை இயேசு மறுக்கவில்லை. உண்மையில், பெத்தானியாவில் உள்ள அந்த வீட்டில் அவர் செய்த ஊழியத்தின் காரணமாகவே மரணத்தில் தூங்கும் அனைவருக்கும் பொதுவான விழிப்புணர்வு ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை மார்த்தாவின் இதயத்தில் மிகவும் பிரகாசமாக இருந்தது. மாறாக, இயேசு அவளுடைய விசுவாசத்தை உறுதிப்படுத்தி, "நானே உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன். என்னை விசுவாசிக்கிற எவரும் இறந்த பிறகும் வாழ்வார்கள். என்னில் வாழ்ந்து என்னை விசுவாசிக்கிற எவரும் ஒருபோதும் இறக்கமாட்டார்கள்." யோவான் 11:25,26

"நானே உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்," என்று எஜமான் கூறினார், அதாவது, இறந்தவர்கள் உயிர்ப்பிக்கப்படும், ஏதேன் மீண்டும் பூக்கும், அதன் எல்லைகள் முழு பூமியையும் உள்ளடக்கிய அந்த நாளில், அது நிறைவேற்றப்படும் தெய்வீக

சக்தியின் வழியாக அவர் இருப்பார். இயேசு உலகிற்கு ஒளியை அருளுபவர் - ஜீவ ஒளி. (யோவான் 1:9; 8:12; 9:5). அவருடைய ராஜ்ய ஆட்சி ஆரோக்கியம் மற்றும் ஜீவனின் "நாளை" கொண்டுவரும். தீர்க்கதரிசி விவரிக்கும் விதமாக அவர் "நீதியின் சூரியன்" என்று இருப்பார், அவர் "அவரது இறக்கைகளில் சுகத்துடன்" எழுவார். மல்கியா 4:2

கிறிஸ்து

"இதை நீங்கள் நம்புகிறீர்களா?" இயேசு மார்த்தாவிடம் கேட்டார். மனிதகுலத்திற்கான கடவுளின் அன்பான நோக்கம் நிறைவேறும் அந்த நாளில் உங்கள் சகோதரனை மீண்டும் உயிர்ப்பிப்பவர் நான் என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்களா? அதற்கு மார்த்தாள், "ஆம், ஆண்டவரே" என்று பதிலளித்தாள். "நீர் மெசியா, கடவுளின் மகன், கடவுளிடமிருந்து உலகிற்கு வந்தவர் என்று நான் எப்போதும் நம்பினேன்." (யோவான் 11:26,27). மனிதன் பாவத்திலும் மரணத்திலும் விழுந்ததிலிருந்து, கடவுள்

ஒரு மீட்பரை அனுப்புவதாக வாக்குறுதி அளித்து வந்தார்.

ஆபிரகாமுக்கு அவருடைய "சந்ததி" "பூமியின் அனைத்து குடும்பங்களையும் ஆசீர்வதிப்பார்" என்று வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டது. (ஆதியாகமம் 12:1-3; 22:18). இயேசு வாக்குத்தத்தத்தின் "சந்ததி" என்று அப்போஸ்தலன் பவுல் விளக்குகிறார். (கலாத்தியர் 3:16). மார்த்தாவும் இதை அறிந்திருந்தார், மேலும் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட கிறிஸ்து பூமியின் அனைத்து குடும்பங்களையும் ஆசீர்வதிக்க இருந்ததால், அவரே "உயிர்த்தெழுதலாகவும் ஜீவனாகவும்" இருக்க வேண்டும் என்பதை அவள் அறிந்திருந்தாள்.

மார்த்தாவின் நாளில் கூட நான்காயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இறக்கும் காலம் இருந்தது. அவருடைய சொந்த சகோதரர் இறந்துவிட்டார், எனவே கிறிஸ்துவின் மூலம் அனைத்து மனிதகுலத்தையும் ஆசீர்வதிப்பதாக கடவுள் அளித்த வாக்குறுதிகள் நிறைவேற

வேண்டுமானால், மரணத்தில்
 தூங்குபவர்கள் எழுப்பப்பட வேண்டும்
 என்பதை அவள் அறிந்திருந்தாள்; மேலும்
 இயேசுவே அதைச் செய்வார் என்று அவள்
 நம்பினாள் - "கடைசி நாளில்
 உயிர்த்தெழுதலில்."

"என்னை விசுவாசிக்கிற எவரும், இறந்த
 பிறகும் கூட பிழைப்பார்" என்று இயேசு
 கூறினார். (யோவான் 11:25). மரணத்தின்
 தூக்கத்திலிருந்து விழித்தெழுதல் பற்றிய
 அனைத்து விசுவாசிகளுக்கும் ஒரு
 திட்டவட்டமான வாக்குறுதி இங்கே.
 லாசருவின் மரணம் இயேசுவின் மீதான
 விசுவாசமின்மை அல்லது
 விசுவாசமின்மையால் ஏற்பட்டதல்ல
 என்பதை மார்த்தாளுக்கு உறுதியளிப்பதே
 இதன் முதன்மையான நோக்கம். லாசரு
 இயேசுவை நம்பினார், ஆனால் அவர்
 இறந்துவிட்டார். அன்றிலிருந்து
 இன்றுவரை அனைத்து விசுவாசிகளுக்கும்
 இது உண்மையாகவே இருந்து வருகிறது.
 மரணம் என்பது முடிவு அல்ல என்று
 இயேசு மார்த்தாவிற்கும் நமக்கும்
 உறுதியளித்தார் - "அவர் இறந்தாலும்,"

"ஆனாலும் அவர் பிழைப்பார்," அதாவது, அவர் மீண்டும் உயிர் பெறுவார்.

பின்னர் இயேசு நிச்சயமற்ற திரையை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, அந்த "கடைசி நாளை"ப் பற்றிய கூடுதல் பார்வையைக் கொடுக்கிறார், இதன் மூலம் அனைத்து மனிதகுலத்திற்கும் கடவுள் அளித்த வாழ்க்கை ஏற்பாட்டில் அவர் காட்டிய எல்லையற்ற அன்பை நாம் இன்னும் அதிகமாகப் பாராட்ட முடியும். "என்னை விசுவாசித்து வாழ்பவன் ஒருபோதும் இறக்கமாட்டான்" என்று அவர் கூறினார். இந்தக் கூற்று நிகழ்காலத்தைப் பற்றியது அல்ல, ஏனென்றால் அனைவரும் இப்போது இறந்துவிடுகிறார்கள். அனைத்து மனிதகுலத்தின் எதிர்கால வாழ்க்கையும் அவர்கள் மரணத்தின் தூக்கத்திலிருந்து விழித்தெழுவதைப் பொறுத்தது. ஆனால் அந்த புதிய நாளில் - "நீதியின் சூரியன்" பாவம் மற்றும் மரணத்தின் நீண்ட இரவின் இருளை அகற்றி, அனைத்து மனிதகுலத்திற்கும் ஒளியையும் வாழ்க்கையையும் கொண்டு வரும் அந்த நாளில் - அது வித்தியாசமாக இருக்கும். அப்போது வாழ்கிறவர்களும், கிறிஸ்துவை

விசுவாசிப்பவர்களும் ஒருபோதும் இறக்க மாட்டார்கள் - அவர்கள் உண்மையில் மனிதர்களாக என்றென்றும் உயிருடன் இருப்பார்கள்.

நீதியும் நீதியும்

அந்த "கடைசி நாளில்", அதாவது ஆயிரம் ஆண்டு காலத்தில், விசுவாசிக்கிற அனைவருக்கும் நித்திய ஜீவனின் ஆசீர்வாதங்கள் உறுதி செய்யப்படும் அந்த நாளில் யார் உயிருடன் இருப்பார்கள்? அப்போது எல்லா மனிதகுலமும் உயிருடன் இருக்கும், ஏனென்றால் கடவுளின் திட்டம் அனைவரையும் மரண நித்திரையிலிருந்து எழுப்புவதாகும். "நீதிமான்களும் துன்மார்க்கரும் உயிர்த்தெழுப்பப்படுவார்கள்" என்று பவுல் கூறுகிறார். (அப்போஸ்தலர் 24:15). இயேசு அறிவித்தார், "இதைக் கண்டு ஆச்சரியப்படாதீர்கள், ஏனென்றால் தங்கள் கல்லறைகளில் உள்ள அனைவரும் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்டு வெளியே வருவார்கள்." (யோவான் 5:28-29). இந்த வேதப் பகுதியின் மீதமுள்ள ஆறுதலான சிந்தனை தவறான மொழிபெயர்ப்பால்

அழிக்கப்பட்டுள்ளது. சரியாக
 மொழிபெயர்க்கப்பட்டால், "நன்மை
 செய்தவர்கள் பிழைக்க எழுந்திருப்பார்கள்,
 தீமை செய்தவர்கள் ஆக்கினைத் தீர்க்க
 எழுந்திருப்பார்கள்" என்று கூறுகிறது.
 யோவான் 5:29

"நன்மை செய்தவர்கள்" என்று ஆண்டவர்
 கூறுகிறார், "ஜீவ உயிர்த்தெழுதலுக்கு"
 வெளியே வருவார்கள். இது "மகிமை,
 கனம், அழியாமை" ஆகியவற்றின்
 தகுதியை நிரூபித்த அர்ப்பணிக்கப்பட்ட
 விசுவாசிகளின் வெகுமதியைக்
 குறிக்கிறது. (ரோமர் 2:7). இவர்கள்
 ஆபிரகாமின் "சந்ததியின்" ஒரு பகுதியாக
 கிறிஸ்துவுடன் வாழ்ந்து ஆட்சி செய்ய
 வேண்டும், இதன் மூலம் பூமியின்
 அனைத்து குடும்பங்களும்
 ஆசீர்வதிக்கப்பட வேண்டும். (கலாத்தியர்
 3:27-29). இவர்கள் இயேசுவைப் போலவே
 இருப்பார்கள், அவருடைய பரலோக
 மகிமையைப் பகிர்ந்து கொள்வார்கள். (1
 யோவான் 3:2). அவர்களுடையது "ஜீவ
 கிரீடம்", "தெய்வீக இயல்பு" கூட.
 (வெளிப்படுத்துதல் 2:10; 2 பேதுரு 1:4).
 ஆனால் உயிர்த்தெழுதலில்

கிறிஸ்துவுடன் வாழ்ந்து ஆட்சி செய்ய வருபவர்கள் இறந்த மில்லியன் கணக்கானவர்களுடன் ஒப்பிடும்போது மிகச் சிறிய எண்ணிக்கையினராக இருப்பார்கள். இயேசு அவர்களை ஒரு "சிறு மந்தை" என்று குறிப்பிடுகிறார், அவர்களுக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுப்பது பிதாவின் நல்ல விருப்பம். (லூக்கா 12:32). இறந்தவர்களில் பெரும்பாலோர் தெய்வீகக் கண்ணோட்டத்தில் நன்மை செய்யாத வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் பாவமுள்ள, இறக்கும் இனத்தின் உறுப்பினர்களாக இறக்கின்றனர். மனித தராதரங்களின்படி, அவர்களில் பெரும்பாலோர் ஒழுக்க ரீதியாக நேர்மையானவர்களாக - நல்ல குடிமக்களாகவும், நல்ல அயலவர்களாகவும் இருந்திருக்கிறார்கள் - ஆனால் அவர்கள் எஜமானரின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுபவர்களாக இருக்கவில்லை; எனவே கிறிஸ்துவின் இரத்தம் அவர்களுக்கு கடவுளுக்கு முன்பாக நீதிமான்களின் நிலைப்பாட்டைக் கொடுக்கவில்லை.

இருப்பினும், கடவுள் இவர்களையும்
 நேசிக்கிறார், மேலும் அவர்கள்
 என்றென்றும் வாழ்வதற்கான வாய்ப்பைப்
 பெறுவதற்காக அவர்களுக்காக
 மரிக்கும்படி தம்முடைய குமாரனை
 அனுப்பினார். இயேசுவின் மூலம் நித்திய
 ஜீவன் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில்
 மட்டுமே பெறப்படுகிறது, மேலும் மனித
 இனத்தின்
 பெரும்பான்மையானவர்களுக்கு
 நம்புவதற்கு உண்மையான வாய்ப்பு
 ஒருபோதும் கிடைக்கவில்லை. மில்லியன்
 கணக்கானவர்கள் இயேசுவைப் பற்றி
 ஒருபோதும் கேள்விப்பட்டதில்லை,
 மேலும் அவரைப் பற்றி
 கேள்விப்பட்டவர்களில் அவர் உலகிற்கு
 வந்ததன் உண்மையான நோக்கத்தை
 தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டவர்கள் மிகக்
 குறைவு. கிறிஸ்து மற்றும்
 கிறிஸ்தவத்தைப் பற்றி பல முரண்பாடான
 கோட்பாடுகள் இருந்ததால், பெரும்பாலான
 நேர்மையான மக்கள்
 குழப்பமடைகிறார்கள், இதன் காரணமாக
 அவர்கள் கிறிஸ்தவத்தை ஒருபோதும்
 தீவிரமாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.
 அவர்கள் வேண்டுமென்றே

பொல்லாதவர்களாக இருக்கவில்லை, ஆனால் இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுபவர்களாக மாறுவதில் "நன்மை" செய்யவில்லை.

இந்த மில்லியன் கணக்கானவர்கள் மரண தூக்கத்திலிருந்தும் விழித்தெழுப்பப்பட வேண்டும். பவுல் இந்த விழிப்புணர்வை "இரட்சிக்கப்படுதல்" என்று பேசுகிறார், மேலும் அவர்கள் "இரட்சிக்கப்படுவார்கள், சத்தியத்தைப் பற்றிய அறிவுக்கு வருவார்கள்" என்பது கடவுளின் விருப்பம் என்று அவர் விளக்குகிறார். (1 தீமோத்தேயு 2:4-6). அப்போது அனைவருக்கும் தெளிவாகவும் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றியும் தெரியப்படுத்தப்படும் பெரிய உண்மை என்னவென்றால், இயேசு "அனைவருக்கும் மீட்கும்பொருளாகத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார்", அதாவது, "முழு உலகத்தின் பாவங்களுக்காகவும்" மரித்தார், மேலும் இந்த ஏற்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் உயிர்த்தெழுவார்கள். 1 யோவான் 2:2

"உயிரோடிருக்கிறவன்" அதாவது, "கடைசி நாளில் உயிர்த்தெழுதலில்" மரண

நித்திரையிலிருந்து விழித்தெழுந்து, என்னை விசுவாசிக்கிறவன் ஒருக்காலும் மரிக்கமாட்டான்" என்று மார்த்தாளிடம் இயேசு சொன்னபோது இதைத்தான் அர்த்தப்படுத்தினார். (யோவான் 11:26). அது உலகத்திற்கான சோதனைக் காலமாக இருக்கும், நித்திய ஜீவனையோ அல்லது மரணத்தையோ குறிக்கும் பெரிய முடிவை அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் நேரம். (அப்போஸ்தலர் 17:31). அவர்கள் மரணத்திலிருந்து வெளியே வருவார்கள் என்று இயேசு வாக்குறுதி அளித்தபோது, கிரேக்க வார்த்தையான "கிரிசிஸ்" அதாவது ஒரு சோதனைக் காலமாக அவர் விவரித்தார், அப்போது, அவர்கள் கடவுளிடமும், இயேசுவிடமும், நீதியிடமும் திரும்பினால், அவர்கள் மீண்டும் இறக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, ஆனால் இவ்வாறு விசுவாசிப்பதன் மூலம் "என்றென்றும் வாழ்வார்கள்" என்று கூறினார். யோவான் 6:51

“இதை விசுவாசிக்கிறாயா?”

எதிர்கால வாழ்க்கையின் இந்த அற்புதமான நம்பிக்கையை இயேசு மார்த்தாளிடம் விளக்கியபோது, "இதை விசுவாசிக்கிறாயா?" என்று அவளிடம் கேட்டார். இன்று நம் அனைவரையும் சிந்திக்க வைக்கும் கேள்வி இது. கடவுளின் வாக்குறுதிகளில் உண்மையான நம்பிக்கையை செலுத்த முடிந்தால், நம் அன்புக்குரியவர்கள் மரணத்தில் நம்மிடமிருந்து எடுக்கப்படும்போது, நம் இதயங்களிலிருந்து கசப்பும் துக்கமும் பெருமளவில் நீங்கும். நாம் நம்ப முடிந்தால், அவர்கள் என்றென்றும் நீங்கவில்லை என்பதையும், இறந்தவர்களின் மகிமையான வருகை, மரணத்தின் தூக்கத்திலிருந்து விழிப்பு வர வேண்டும் என்பதையும் நாம் அறிவோம். லாசரஸைப் பற்றி இயேசு தம் சீடர்களிடம், "நான் அவரை எழுப்ப அங்கு செல்கிறேன்" என்று கூறினார், மேலும் இயேசு தனது இரண்டாவது வருகையின் போது அவர் மரித்த அனைவரையும் மரணத்தின் தூக்கத்திலிருந்து எழுப்ப வருகிறார். மரணத்தை நித்திய மறதியிலிருந்து அமைதியான தூக்கமாக மாற்றியது

அவரது தியாகம்தான், அதில் இருந்து ஒரு விழிப்புணர்வு இருக்கும்.

அது எவ்வளவு நேரடியானதாக இருக்கும்?

உயிர்த்தெழுதலின் நம்பிக்கையைப் பற்றி இவ்வளவு தவறான புரிதல்கள் இருந்ததால், அது மக்களுக்கு என்ன அர்த்தம் என்ற யதார்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்வது பலருக்கு கடினமாக உள்ளது. ஆனால் அதைப் பற்றி எந்த தெளிவின்மையும் இருக்கக்கூடாது, ஏனென்றால் கடவுளின் வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்படும் விதத்தின் நேரடியான விளக்கங்களை இயேசு கொடுத்தார். லாசரஸின் விஷயத்தில் இந்த எடுத்துக்காட்டுகளில் ஒன்று நமக்கு உள்ளது. எஜமானர் இறந்த பிறகு பொது உயிர்த்தெழுதலின் மகத்தான உண்மையை மார்த்தாளுக்கு விளக்கினார், மேலும் "கடைசி நாளில்" விழித்தெழுந்து அவரை நம்பியவர்கள் ஒருபோதும் இறக்க மாட்டார்கள் என்பதை தெளிவுபடுத்தினார், அவர் அவளுடைய சகோதரனின்

கல்லறைக்குச் சென்று, தெய்வீக
சக்தியைப் பயன்படுத்தி, அவரை
மரணத்திலிருந்து மீட்டார்.

இயேசு லாசருவிடம், “லாசரே, வெளியே
வா!” என்று பேசினார், மேலும் “இறந்தவர்
வெளியே வந்தார்” என்று பதிவு நமக்குச்
சொல்கிறது. (யோவான் 11:43,44). பின்னர்
இயேசு தனது குடும்பத்தினருடனும்
நண்பர்களுடனும் மீண்டும் சுதந்திரமாகப்
பழிசுவதற்காக, அவரிடமிருந்து
கல்லறைத் துணிகளைக் கழற்றுமாறு
அறிவுறுத்தினார். அவர் அவர்களுடன்
திரும்பி வந்தார், அவர் இறப்பதற்கு முன்பு
இருந்த அதே லாசரு. அவர் ஒரு பேயோ
அல்லது பேயோ அல்ல. அவர் தனிப்பட்ட
முறையிலும் உடல் ரீதியானும்
அவர்களிடம் திரும்பி வந்ததால், அவர்
அவர்கள் நடுவில் இருப்பதைத் தனது
நண்பர்களுக்குத் தெரியப்படுத்த
மேசைகளை சாய்க்கவோ அல்லது
கண்ணாடிகளை அசைக்கவோ
தேவையில்லை. லாசரு
இறந்துவிட்டதைப் போலவே, இப்போது
அவர் உயிருடன் இருந்தார், அவருடைய
சகோதரிகளும் நண்பர்களும்

மகிழ்ச்சியடைந்தனர். கல்லறைகளில் உள்ள அனைவரும் இயேசுவின் குரலைக் கேட்டு அவர்களை மரணத்தின் தூக்கத்திலிருந்து எழுப்பும்போது மனித இனத்திற்கு அது என்ன அர்த்தம் என்பதைப் பற்றிய நடைமுறை மற்றும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய உதாரணம் இதில் உள்ளது. பெத்தானியாவில் லாசரு தெய்வீக அதிகாரத்தின் குரலைக் கேட்டு மரணத்திலிருந்து எழுப்பப்பட்டபோது, லாசரு பெத்தானியாவில் கண்ட மகிழ்ச்சியான காட்சியை பல கோடி முறை பெருக்கிக் கொள்ளுங்கள், அப்போது பூமியின் அனைத்து குடும்பங்களையும் ஆசீர்வதிப்பதாக கடவுள் அளித்த வாக்குறுதிகளில் என்ன அர்த்தம் என்பதை நீங்கள் ஓரளவு புரிந்துகொள்வீர்கள். இயேசு உலகிற்கு வந்ததன் இந்த இறுதி நோக்கமே, அவர் பிறந்த இரவில் தேவதூதர்கள் சொன்ன செய்தியை நியாயப்படுத்தியது, அந்தச் செய்தியை அவர்கள் விவரித்தார்கள், "எல்லா மக்களுக்கும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தும் நற்செய்தி. இன்று தாவீதின் ஊரில் உங்களுக்கு ஒரு இரட்சகர் பிறந்தார்; அவர் மேசியா, கர்த்தர்." லூக்கா 2:10,11

உங்களுக்குப் பிரியமான ஒருவர்
 மரணத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதால்
 நீங்கள் மனம் உடைந்துவிட்டீர்களா? இது
 ஒரு கடினமான அனுபவம், ஏனென்றால்
 எஞ்சியிருப்பவர்களின் வாழ்க்கையில் ஒரு
 பயங்கரமான வெறுமை எஞ்சியுள்ளது.
 ஆனால் தைரியமாக இருங்கள்; பிரிவினை
 என்றென்றும் இல்லை. கடவுளின்
 திட்டத்தின் மகிழ்ச்சியான நாளை -
 இப்போது அருகில் இருக்கும் நாளை -
 மீண்டும் இணைவதற்கான அந்த
 மகிமையான நேரத்தில், உங்கள்
 அன்புக்குரியவரை மீண்டும் காண்பீர்கள்.
 இதற்கிடையில், கடவுளின்
 வாக்குறுதிகளிலும், அந்த வாக்குறுதிகளை
 நிறைவேற்றும் அவரது திறனிலும்
 தொடர்ந்து நம்பிக்கை வையுங்கள்.
 உங்களால் முடிந்தால், உங்கள்
 இதயத்தைத் தூண்டும் நம்பிக்கையைப்
 பற்றி மற்றவர்களிடம் சொல்வதன் மிகுந்த
 மகிழ்ச்சியில் உங்களை இழந்துவிடுங்கள்,
 மேலும் இரவின் இருளைக் கடந்து செல்ல
 உங்களை அனுமதிக்கிறது, அதே நேரத்தில்
 காலையில் வரும் மகிழ்ச்சிக்காகக்
 காத்திருக்கவும்.